

॥ दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

उपासकानां यदुपासनीयम्
उपात्तवासं वटशाखिमूले।
तद्धाम दाक्षिण्यजुषा स्वमूर्त्या
जागर्तु चित्ते मम बोधरूपम् ॥ १ ॥

अद्राक्षमक्षीणदयानिधानम्
आचार्यमाद्यं वटमूलभागे।
मौनेन मन्दस्मितभूषितेन
महर्षि लोकस्य तमो नुदन्तम् ॥ २ ॥

विद्राविताशेष-तमोगुणेन
मुद्राविशेषेण मुहुर्मुनीनाम्।
निरस्य मायां दयया विधत्ते
देवो महांस्तत्त्वमसीति बोधम् ॥ ३ ॥

अपारकारुण्यसुधातरङ्गैः
अपाङ्गपातैरवलोकयन्तम् ।
कठोरसंसारनिदाघतप्तान्
मुनीनहं नौमि गुरुं गुरूणाम् ॥ ४ ॥

ममाद्यदेवो वटमूलवासी
कृपाविशेषात्कृतसन्निधानः।
ओङ्काररूपामुपदिश्य विद्याम्
आविद्यकध्वान्तमपाकरोतु ॥ ५ ॥

कलाभिरिन्दोरिव कल्पिताङ्गं
मुक्ताकलापैरिव बद्धमूर्तिम्।
आलोकये देशिकमप्रमेयम्
अनाद्यविद्यातिमिरप्रभातम् ॥ ६ ॥

स्वदक्षजानुस्थितवामपादम्
पादोदरालङ्कृतयोगपट्टम् ।
अपस्मृतेराहितपादमङ्गे
प्रणौमि देवं प्रणिधानवन्तम् ॥ ७ ॥

तत्त्वार्थमन्तेवसतामृषीणाम्
युवाऽपि यः सन्नुपदेष्टुमीष्टे।
प्रणौमि तं प्राक्तनपुण्यजालैः
आचार्यमाश्चर्यगुणाधिवासम् ॥ ८ ॥

एकेन मुद्रां परशुं करेण
करेण चान्येन मृगं दधानः।
स्वजानुविन्यस्तकरः पुरस्तात्
आचार्यचूडामणिराविरस्तु ॥ ९ ॥

आलेपवन्तं मदनाङ्गभूत्या
शार्दूलकृत्त्या परिधानवन्तम्।
आलोकये कञ्चनदेशिकेन्द्रम्
अज्ञानवाराकरबाडवाग्निम् ॥ १० ॥

चारुस्मितं सोमकलावतंसम्
वीणाधरं व्यक्तजटाकलापम्।
उपासते केचन योगिनस्त्वाम्
उपात्तनादानुभवप्रमोदम् ॥ ११ ॥

उपासते यं मुनयः शूकाद्याः
निराशिषो निममताधिवासाः।
तं दक्षिणामूर्तितनुं महेशम्
उपास्महे मोहमहार्तिशान्त्यै ॥ १२ ॥

कान्त्या निन्दितकुन्दकन्दलवपुर्न्यग्रोधमूले वसन्
कारुण्यामृतवारिभिर्मुनिजनं सम्भावयन् वीक्षितैः।
मोहध्वान्तविभेदनं विरचयन् बोधेन तत्तादृशा
देवस्तत्त्वमसीति बोधयतु मां मुद्रावता पाणिना ॥ १३ ॥

अगौरगात्रैरललाटनेत्रैः
 अशान्तवेषैरभुजङ्गभूषैः ।
 अबोधमुद्रैरनपास्तनिद्रैः
 अपूर्णकामैरमरैरलं नः ॥ १४ ॥

दैवतानि कति सन्ति चावनौ
 नैव तानि मनसो मतानि मे ।
 दीक्षितं जडधियामनुग्रहे
 दक्षिणाभिमुखमेव दैवतम् ॥ १५ ॥
 मुदिताय मुग्धशशिनावतंसिने
 भसितावलेपरमणीयमूर्तये ।
 जगदीन्द्रजालरचनापटीयसे
 महसे नमोऽस्तु वटमूलवासिने ॥ १६ ॥

व्यालम्बिनीभिः परितो जटाभिः
 कलावशेषेण कलाधरेण ।
 पश्यल्ललाटेन मुखेन्दुना च
 प्रकाशसे चेतसि निर्मलानाम् ॥ १७ ॥
 उपासकानां त्वमुमासहायः
 पूर्णेन्दुभावं प्रकटीकरोषि ।
 यदद्य ते दर्शनमात्रतो मे
 द्रवत्यहो मानसचन्द्रकान्तः ॥ १८ ॥
 यस्ते प्रसन्नामनुसन्दधानो
 मूर्तिं मुदा मुग्धशशाङ्कमौलेः ।
 ऐश्वर्यमायुर्लभते च विद्याम्
 अन्ते च वेदान्तमहारहस्यम् ॥ १९ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
 श्री-दक्षिणामूर्तिस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:
http://stotrasamhita.net/wiki/Dakshinamurti_Stotram.

📄 generated on April 6, 2025

Downloaded from 🌐 <http://stotrasamhita.github.io> | 📖 StotraSamhita | Credits